

ВХОД В ЛАГЕРЬ И РАССЫЛКА
ЧЕРЕЗ ПРОВОЛОКУ ВОСПРЕЩЕН
ПОД УГРОЗОЙ РАССТРЕЛА

DIVADLO PETRA BEZRUCE V OSTRAVĚ
nositel vyznamenání Za zásluhy o výstavbu

ALEXANDR FADĚJEV
MLADĀ GARDA

DIVADLO PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ
 nositel vyznamenání Za zásluhy o výstavbu

ALEXANDR FADĚJEV
MLADÁ GARDA

Historická poéma o dvou dílech,
 nastudovaná k 60. výročí VŘSR

Dramatizace
 Texty písní
 Hudba
 Režie
 Dramaturg
 Výprava
 Pohybová spolupráce
 Představení řídí
 Text sleduje

MIROSLAV VILDMAN
 VLADIMÍR POŠTULKA
 JINDŘICH BRABEC
 PAVEL PALOÚŠ
 VACLAV ČERVENKA
 MARTA ROSZKOPFOVÁ
 KAREL BEDNÁŘ j. h.
 LUDMILA NAAROVÁ
 JIRINA ČÍŽKOVA

Osoby a obsazení:

Ivan Procenko	Bohuslav Čvančara
Matvej Šulga	Arnošt Borovec
Andrej Valko	Jiří Zach
Matka	Štěpánka Ranošová, nositelka vyznamenání Za vynikající práci
Strýc	Milan Koutný
Uljana	Renáta Doleželová
Geňa	Michal Przebinda
Tolja	Vítězslav Kryške
Valja	Věra Janků
Oleg	Vladimír Čech
Ljuba	Jana Postlerová
Serjoža	Otakar Prajzner
Váňa	Ladislav Brückner
Stachovič	Pavel Handl
Jelena Koševaja	Blanka Meierová
Učitelka	Alena Tománková
Fomin	Jindřich Dvořák
Friedrich	Milan Sova
Zina	Ludmila Forétková *
Klava	Karin Szelongová *
Saša	Lenka Kucharská *

Spoluúčinkují: Dagmar Misařová, Hana Grisová,
 Ria Bendíková, Karel Červený, Pavel Liška,
 Ivo Vobecký, Jiří Ovečka, Jiří Raic, Ivo Bojas,
 Pavel Plečka.

* Posluchačky Konzervatoře v Ostravě

MLADÁ GARDA

(úryvky z románu)

Ulja Gromovová, Valja Filatovová, Saša Bondarevová a všechna ostatní děvčata teprve letos na jaře dokončila desetitřidku při pervomajském dole.

Celé loňské léto, když vypukla válka, pracovali žáci vyšších tříd, chlapci i děvčata, jak jim všichni ještě říkali, na kolchozech a sovchozech v nejbližším sousedství města Krasnodonu, v dolech, v továrnách na lokomotivy ve Vorošilovgradě a někteří jezdili dokonce až do traktorového závodu ve Stalingradě, kde se teď vyráběly tanky.

Do pozdního podzimu, dokud se neustálila fronta na jihu, stále a stále procházeli Kras-

nodonem lidé z oblastí Donbasu, obsazených Němci, rozšlapávajíce po ulicích rezavé bláto, a zdálo se, že bláta je čím dál více proto, že je lidé přinášejí ze stepí na svých těžkých botách. Školní děti i se svou školou byly již skoro připraveny k evakuaci do saratovské oblasti, ale evakuace byla odvolána. Němci byli zadrženi daleko za Vorosilovgradem, byl jim znovu vzat Rostov na Donu, v zimě utrpěli porážku pod Moskvou, začala ofenzíva Rudé armády a všichni doufali, že všechno dobře dopadne.

A náhle se převálily přes Krasnodon naše
ustupující jednotky. To znamenalo, že zítra
do Vorošilovgradu a pozítří sem, do Krasno-
donu a Pervomajky, do nejmenších uliček,
známých až do poslední travičky, do uliček

se zaprášenými jasmíny a šeríky, ... že sem
všude může každou chvíli vstoupit, že sem
vstoupí Němec!

Z oken domků, zastíněných akáty, jasanů a
topoly, bylo slyšet pláč žen a dětí. Tu matka

vypravovala na cestu dítě, odjíždějící s dětským domovem nebo školou, tam vyprovázeli syna nebo dceru, tam muž a otec, opouštějící město se svou organizací, se loučil s rodinou. V některých domech s neprodyšně zavřenými okenicemi bylo takové ticho, že to bylo hroznější než mateřský pláč — takové domy byly buď docela opuštěné, nebo snad už v nich jen nehybně uprostřed světnice seděla stará matka, vyprovodivší celou rodinu, se spuštěnými rukama, s vyplakanými očima a srdcem jako z olova.

Děvčata se ráno probouzela za hřmění vzdálených dělových výstřelů, přela se s rodiči — přesvědčovala je, aby okamžitě odjeli a zanechali je tu samotné, a rodiče zase říkali, že oni už mají život za sebou a že právě děvčata - komsomolky musí ujít neštěstí a utrpení — děvčata spěšně snídala a běhala jedna ke druhé pro novinky. A tak, shromáždivše se v hejno jak ptáci, umdlévající horkem a neposedností, vysedávala hodiny v polotměné světničce u některé z dívek nebo pod jabloní v zahrádce, nebo zase utíkala do stinného údolí u říčky s tajnou předtuchou neštěstí, které nebyla s to pochopit ani srdcem, ani rozumem.

I kdyby válka byla sebetěžší a sebehroznější, i kdyby přinášela lidem ty nejkrutější ztráty a utrpení, mládí se svým zdravím, radostí ze života, se svým naivním, dobrosrdečným egoismem, láskou a sny o budoucnosti nechce a neumí rozeznat ve všeobecném nebezpečí a utrpení i nebezpečí a utrpení pro sebe, dokud přímo neudeří a nepřeruší jejich šťastnou pouť.

33. SEZONA

PROGRAM DIVADLA PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ
UMĚLECKÝ ŘEDITEL LADISLAV KNIZATKO

Sezóna 1977—1978

Premiéra 21. října 1977 v 19 hodin

Program připravil dramaturg VÁCLAV ČERVENKA —
výtvarná spolupráce MARTA ROSZKOPFOVÁ —
výtiskly Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 22,
Hollarova 14, Ostrava 1.

Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje
DILIA Praha. Cena 2,— Kčs

*Když zatčené postavili ke kraji předem
vykopané jámy, Koševoj zvedl hlavu
a hlasitě vyzval ostatní: „Smrti do očí —
přímo hled!“ Jeho poslední slova přehlu-
šily výstřely. Pak jsem si všiml, že Koše-
voj žije, že byl jen postřelen. Přistoupil
jsem ke Koševému, ležícímu na zemi, a
zblízka jsem jej střelil do hlavy.*

(Protokol z výsledku velitele popravčí čtyř Otto
Drewitze)

Mami, vzpomínám na tebe.

Tvoje Ljubaša.

Odpusťte mi. Sebrali mě navždy.

Ševcovová.

7. února 1943

(Nápisy na zdi cely v Rovenkách)

Můj bratře drahý, my

umíráme.

Ty pevnou buď hrází vlasti

své!

(Z posledního vzkazu Uljany Gromovové, napsaného
krátce před smrtí na stěně gestapáckého vězení)